

enim per istam luminis additionem redderetur objectum evidens, vel relinqueretur obscurum, si redderetur evidens tolleret voluntas opinionem, si relinqueretur obscurum maneret ut antea. Causat igitur Voluntas actum opinativum *per imperium suum*, quod describente *Izquierdo tr. 2. phar. scien. l. 7. qv. 1. n. 15.* nihil est aliud quam *volitio efficax quæ vult Voluntas, ut talis assensus circa hoc vel illud objectum inevidens ab intellectu producat*; eò ipso enim quod hæc volitio intellectui repræsentatur, simul intelligitur Voluntas inclinare atque determinare intellectum, ut & ipse non renuat tali objecto inevidenti (modò nulla falsitas in eo appareat) adherere.

§. 28. Unde satis manifestum esse puto, cur in aphor. *Voluntas*, opinionis *causa moralis* dicta fuerit, quia nempe tale imperium voluntatis, non physicè, sed quasi moraliter influit in actum opinativum, excitando scilicet sive movendo potentiam intellectivam, ut physicè illum efficiat; quemadmodum enim voluntas efficaciter volens ambulationem, potentiam ambulativam sibi subditam movet, ut ambulationem physicè efficiat, sicque imperio suo dicitur ambulationem causare, seu facere ut illa existat; pari modo Voluntas efficaciter volens assensum alicujus objecti inevidentis, intellectum sibi subditum movet ad physicè eliciendum istum assensum, sicque dicitur opinionem suo imperio causare, seu facere ut illa existat; quæ singula causæ moralis naturam referre omnes fatebuntur.

§. 29. Cæterum Voluntas hoc imperium suum in ordine ad intellectum non una ratione exequitur, aut enim per illud movetur intellectus *quoad exercitium*, hoc est, ut exerceat vel suspendat actum suum, aut *quoad specificationem*, id est, ut hanc speciem actus operetur potius quam oppositam. Prior Voluntatis motio *simplex electio* appellari suevit, quia scilicet in tali motione Voluntas, aut ob majorem convenientiam objecti, aut certè ex propria libertate mavult assentire quam dissentire, operari circa objectum quam operationem suspendere. Posterior *pia affectio* seu *pius voluntatis affectus* vocari ariat, quod in istâ voluntas ex majori affectu & inclinatione ad unam quam ad alteram partem, hanc præ illâ sequi velit. Vide sis *Rubionem ad c. pen. l. 1. post. anal. qv. 1. n. 58.*

§. 30.